

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520200276
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8520200276.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava, proti žalovanému: R. K., nar. XX.X.XXXX, Y. XXX/XX, XXX XX B. C., právne zastúpený: JUDr. Rastislav Stašák, advokát, Advokátska kancelária, 17.novembra 14, Stará Ľubovňa, IČO: 420 859 51, o zaplatenie 1.399,23 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 5Csp/6/2020 - 92 zo dňa 14. decembra 2020, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný má nárok vo vzťahu k žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že súd žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie právne posúdil okrem iného ustanovením § 101, 103, § 52 ods. 1 až ods. 4, § 54a zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 138 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že právny predchodca žalobcu sa žalobou podanou na súde dňa 27.2.2020 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 1.399,23 eur a úrokov z omeškania vo výške 5% ročne od 26.7.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a. s.) uzavrel so žalovaným dňa 8.10.2014 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 2.100,- eur. Žalovaný ju mal podľa zmluvy splácať v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume po 72,25 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 3.468 eur. Žalovaný doposiaľ z vyššie uvedenej sumy zaplatil sumu 1.878,50 eur. Veriteľ ho preto predžalobnou upomienkou zo dňa 26.5.2017 vyzval k úhrade dlžných splátok a zároveň upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Keďže k úhrade nedošlo, dňa 19.7.2016 úver zosplatil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 20.7.2017. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 1.399,23 eur a žalobca si zároveň uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti.

4. Uznesením č.k. 5Csp/6/2020 zo dňa 21.9.2020 súd pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu a to z pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. na Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava v dôsledku zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bola i uplatňovaná pohľadávka žalobcu.

5. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) dňa 8.10.2014 uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku v celkovej sume 2.100,- eur, výška mesačnej splátky 70,21 eur, počet mesačných splátok 48, splatných vždy k 20. dňu v mesiaci, a to až do celkovej čiastky vo výške 3.370,08 eur. Žalovaný z uvedenej sumy uhradil 1.878,50 eur. Keďže žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátok, právny predchodca žalobcu ho listom zo dňa 26.5.2017 vyzval k úhrade dlžných splátok a žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.7.2017 úver zosplatnil. V tomto konaní si právny predchodca žalobcu podanou žalobou uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 1.399,23 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 26.7.2017 do zaplatenia. Na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bola i uplatňovaná pohľadávka žalobcu, bola uvedená pohľadávka postúpená spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. Uznesením zo dňa 21.9.2020 súd vyhovel návrhu žalobcu a pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu v uvedenej veci. Nepochybne zmluvu o pôžičke, uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 8.10.2014, je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu upravenú v § 52 Občianskeho zákonníka.

6. Z ustanovenia § 103, veta druhá Občianskeho zákonníka plynie, že pri zosplatnení úveru začína plynúť trojročná premlčacia doba nie od účinnosti zosplatnenia (čo je jednostranný právny úkon veriteľa), ale od omeškania splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu, keďže tak je to zreteľne uvedené v zákone. Súd však zastáva názor, že má ísť o prvú omeškanú splátku, ktorá nebola uhradená, čo je logický dôsledok zásady upravenej v § 101 Občianskeho zákonníka spočívajúcej v tom, že relevantné je posúdenie toho, kedy právo sa mohlo vykonať prvýkrát. Danou úpravou sa sleduje to, aby veriteľ pri omeškaní dlžníka nebol pasívny a aby včas využil svoje právo na zosplatnenie úveru. K totožnému právnemu záveru o tom, že premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka pri zosplatnení úveru plynie už od zročnosti prvej nezaplatennej splátky vyplýva z viacerých súdnych rozhodnutí. Ide napr. o rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 16Co/95/2018 zo dňa 13.9.2018, Krajského súdu v Trnave 26Co/276/2017 zo dňa 23.10.2018, Krajského súdu v Prešove 6Co/26/2017 zo dňa 28.6.2018, Krajského súdu v Trenčíne 27Co/315/2017 zo dňa 27.2.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici 16Co/34/2018 zo dňa 18.10.2018 alebo Krajského súdu v Trnave 26Co/176/2017 zo dňa 26.3.2018.

7. Splatnosť jednotlivých splátok, ako to vyplýva z úverovej zmluvy, bola dojednaná k 20. dňu v mesiaci. Z prehľadu úhrad je nesporné, že žalovaný dňa 27.10.2016 zaplatil sumu 216,75 eur, ktorá predstavovala sumu troch splátok ($72,25 \times 3 = 216,75$) a táto suma bola toho istého dňa priradená k splátkam splatným 20.8.2016, 20.9.2016 a 20.10.2016, keďže tieto splátky k uvedenému dňu neboli uhradené. Týmto mal žalovaný ku dňu 27.10.2016 zaplatené všetky dovtedy splatné splátky (zostatok 0,00 Prehľad splátok a úhrad na č.l. 15 p.v.). Následne žalovaný uhradil ešte splátku dňa 7.12.2016, túto splátku je potrebné priradiť k splátke splatnej dňa 20.11.2016 a poslednú splátku, ktorú žalovaný uhradil dňa 31.1.2017, je potrebné priradiť k splátke splatnej dňa 20.12.2016. Ďalšiu splátku, teda splátku splatnú dňa 20.1.2017 a ani nasledujúce, už žalovaný neuhradil. Od zročnosti tejto prvej omeškanej splátky (20.1.2017) je preto potrebné počítať 3-ročnú premlčaciu dobu. K premlčaniu v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka došlo dňa 20.1.2017. Keďže žaloba bola podaná až 27.2.2020, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, súd ju z dôvodu uplynutia premlčacej lehoty s poukazom na § 54a Občianskeho zákonníka, zamietol, a v ďalšom sa už meritom veci nezaoberal.

8. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 odsek 1 v spojení s ust. § 262 odsek 1 C.s.p., tak, že v konaní bol plne úspešný žalovaný, ktorému však v priebehu konania žiadne trovy nevznikli, preto mu ich nepriznal.

9. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd na základe ustanovenia § 388 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviaže žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1399,23 eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 1399,23 eur od 26.7.2017 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň priznal náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 100%. Odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., nesprávnym právnym posúdením.

10. Uviedol že záver súdu prvej inštancie o uplynutí premlčacej doby nie je správny. Súd prvej inštancie uplatnený nárok posúdil ako premlčaný aplikáciou ust. § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka.

Začiatok plynutia premlčacej doby uplatneného nároku súd prvej inštancie aplikoval od splátky splatnej dňa 20.1.2017, tj. prvej riadne a včas neuhradenej splátky úveru. Z dôvodu porušenia platobnej disciplíny právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 26.5.2017 upozornil žalovaného na omeškanie so splácaním úverových splátok. Zároveň žalovaného upozornil, že pre prípad nezaplatenia úverovej splátky splatnej v mesiaci 3/2017 mu vzniká právo na predčasné zosplatenie úveru. Nakoľko žalovaný dlžné splátky úveru nezaplatil, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 20.7.2017 úver predčasne zosplatnil k 19.7.2017 a to pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.3.2017 s poukazom na predžalobnú upomienku zo dňa 26.5.2017. Premlčacia doba na uplatnenie predčasne zosplateného nároku začala v zmysle ust. § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka plynúť najskôr od splatnosti splátky splatnej dňa 20.3.2017, pre ktorej nezaplatenie sa celý dlh stal splatným. Pokiaľ súd prvej inštancie uzavrel, že premlčacia doba na uplatnenie celého nároku uplatneného žalobou začala plynúť od splatnosti vôbec prvej omeškanej splátky t.j. odo dňa 21.1.2017, nesprávne aplikoval ust. § 103 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba na uplatnenie nároku z predčasne zosplateného úveru neplynie od omeškania prvej nezaplatennej úverovej splátky, ale najskôr od splátky, pre nezaplatenie ktorej sa úver stal predčasne splatným v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pri dodržaní zákonného postupu podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nakoľko bol spor začatý dňa 27.2.2020, tj. pred uplynutím 3-ročnej premlčacej doby v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka s počiatkom plynutia najskôr od 21.3.2017, uplatnený nárok v celosti v čase začatia sporu premlčaný nebol.

11. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu. Uviedol, že súd prvej inštancie ustálil, že od 21.01.2017 je potrebné počítať všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu. Ak teda bola predmetná žaloba podaná až po 20.01.2020 (k čomu došlo keďže žalobca podal žalobu na súd až 27.02.2020), súd správne posúdil predmetný nárok ako premlčaný. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie oprel o ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, z ktorého jednoznačne vyplýva, že pri zosplatení úveru začína plynúť trojročná premlčacia doba nie od účinnosti zosplatenia, ale od omeškania splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu, pričom súd zastáva názor, že v takom prípade má ísť o prvú omeškanú splátku, ktorá nebola uhradená. Takouto splátkou teda bola splátka splatná dňa 20.01.2017. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 3Co/115/2019, kde bolo v skutkovo totožnom prípade ustálené, že premlčacia lehota (v zmysle druhej vety §103 Občianskeho zákonníka) začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a pre ktorú k zosplateniu došlo. Teda tá splátka, ktorá zosplatenie spotrebiteľského úveru vyvolala. Je pritom zrejmé, že prvou takouto splátkou, pre ktorú mohol právny predchodca žalobcu pristúpiť k zosplateniu celého dlhu bola splátka splatná 20.01.2017. Právny predchodca tak mohol pristúpiť k zosplateniu celého dlhu najskôr dňa 21.04.2017 (t.j. po uplynutí troch mesiacov od márneho uplynutia splatnosti tejto splátky), s tým, že premlčacia doba by v súlade so zaužívanou súdnou praxou začala plynúť odo dňa splatnosti tejto splátky. To, že právny predchodca žalobcu tak urobil až dňa 20.07.2017, kedy úver predčasne zosplatnil k 19.07.2017, v danom prípade nie je právne relevantné. Všeobecná premlčacia doba totiž v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby od slova „mohlo“, a nie od slova „mohol“. Tento okamih je daný objektívne a nezávisle od subjektívnej okolnosti, teda či oprávnený vedel, alebo nevedel o svojom práve (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Obo 44/97, R1/1998). Uvedené platí o to viac, že právny predchodca bol subjektom, ktorý podnikal v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov, a teda bol povinný nielen pri ich poskytovaní, ale aj pri ich vymáhaní postupovať s odbornou starostlivosťou. Ak k zosplateniu celého dlhu pristúpil neskôr ako bol na to oprávnený prvýkrát, nemôže byť takýto jeho postup na ujmu spotrebiteľovi. Opačný záver by bol popretím zásady vigilanti bus iura scripta sunt (právo patrí bdelym). Navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

14. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na to, že možnosť predčasného zosplatnenia úveru je právne upravená v ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa ustanovenia § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

17. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

19. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie na predmetný prípad správne aplikoval už platné a účinné ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka, ktoré tak súdom dáva možnosť ex offo skúmať, či žalobcom uplatnené právo na zaplatenie dlhu zo strany spotrebiteľa nie je premlčané. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na dôvodovú správu, podľa ktorej „Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondikcia, t.j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie.“ Z uvedeného ustanovenia teda možno vyvodiť oprávnenie súdov ex offo prihliadať na premlčanie v prípade spotrebiteľských sporov, avšak s poukazom na prechodné ustanovenie § 879v Občianskeho zákonníka, tak súdy môžu postupovať len v prípade konaní začatých po účinnosti uvedeného ust. § 54a Občianskeho zákonníka, t.j. po 05.12.2018. Vzhľadom na to, že v predmetnom prípade bola žaloba podaná na súd dňa 27.02.2020, t.j. už za účinnosti ust. § 54a Občianskeho zákonníka, bolo možné ust. § 54a Občianskeho zákonníka v predmetnom prípade aplikovať.

20. Premlčanie je objektívnou skutočnosťou nezávislou na vedomosti veriteľa či dlžníka. Vyžaduje márne uplynutie premlčacej doby stanovenej zákonom spojené s nevykonávaním subjektívneho práva veriteľom. (porovnaj Rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/146/2008)

21. Zákon v ustanovení § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka stanovuje kedy začína plynúť premlčacia doba v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej splátky stane zročným celý dlh. Nepochybne je to odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Nesplnenie niektorej splátky logicky predchádza žiadosti veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky.

22. V zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka si môžu strany dojednať klauzulu o splatnosti celého dlhu pre nezaplatenie čo i len jednej splátky. V dôsledku existencie takéhoto dojednania bude

môcť veriteľ požadovať nielen zaplatenie konkrétnej splátky, ale celého dlhu. V takomto prípade plynie všeobecná trojročná premlčacia lehota nielen pre konkrétnu splátku, ale pre celý dlh. Toto právo si však veriteľ môže uplatniť iba do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Ak si toto právo veriteľ neuplatní, môže opätovne požadovať iba plnenie príslušnej splátky.

23. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka teda umožňuje veriteľovi uplatňovať si voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ak dlžník nedodrжал dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok. Ak veriteľ takto dohodnuté právo nepoužije najneskoršie do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ však svoje právo môže využiť po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom. Strata výhody splátok teda nenastáva priamo zo zákona.

24. V prípade, ak veriteľ svoje oprávnenie vyplývajúce z ust. § 565 Občianskeho zákonníka využije, vyhlásenie predčasnej splatnosti má významné právne následky. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka je zaradené do ôsmej časti, hlavy I., oddielu 6 tohto právneho predpisu upravujúceho zánik záväzkov. Právny predchodca žalobcu oprávnenie vyplývajúce mu z ust. § 565 Občianskeho zákonníka využil, čím spôsobil zánik povinnosti žalovaného splácať poskytnutý úver v dohodnutých splátkach.

25. Keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva spotrebiteľská, pre posúdenie jednorazového predčasného zosplatenia celého dlhu bolo potrebné zohľadniť i špeciálne ustanovenie k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorým je ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujúce osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh. V zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o splnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak Občiansky zákonník v tomto ustanovení hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr v lehote po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota 3 mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom.

26. Ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 53 ods. 9 tohto právneho predpisu, upravujú len zákonné podmienky zosplatenia celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splatnej splátky. Sami o sebe nemajú vplyv na začiatok plynutia premlčacej doby. Tento je právne upravený v ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto ustanovenia nevyplýva, aby začiatok plynutia premlčacej doby mal nastať až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní s prihliadnutím a zohľadnením aj uplynutia 15 -dňovej lehoty od upozornenia spotrebiteľa na úmysel veriteľa jeho dlh zosplatiť pre nezaplatenie splátky. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.5.2017 (č.l. 13 spisu) právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 361,25 eur. Zároveň právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že ak do 5.7.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2017 bude oprávnený úver zosplatiť. Vzhľadom na výšku mesačnej splátky vo výške 72,25 eur dohodnutej od 20.11.2014, v čase výzvy k splateniu dlžnej sumy bol žalovaný v omeškaní so splátkou splatnou v januári roku 2017, keď túto splátku neuhradil a teda si svoj dlh voči žalobcovi riadne a včas nesplnil (§ 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 20.7.2017 (č.l. 14 spisu) právny predchodca žalobcu neuviedol, pre ktorú splátku si toto svoje oprávnenie uplatňuje. V prípade viacerých splátok po sebe nasledujúcich nemožno pripustiť stav, aby veriteľ svojou pasivitou pri dlhodobom nesplácaní úveru predlžoval premlčaciu dobu v dôsledku nevyužitia svojho oprávnenia zosplatiť úver. Žalovaný už v mesiaci január roku 2017 a nasledujúce mesiace svoju povinnosť zaplatiť právnomu predchodcovi žalobcu dohodnuté splátky nesplnil vôbec. Prvou v celom rozsahu nezaplatenou splátkou, od ktorej sa odvíjalo aj zosplatenie celého úveru, bola splátka zo dňa 20.01.2017. Žalovaný sa úplným nezaplatením splátky splatnej dňa 20.01.2017 dostal do omeškania a od tohto dňa začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť zostatku dlhu žalovanej s prihliadnutím na zosplatenie úveru. Trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka tak uplynula ešte pred podaním žaloby zo strany žalobcu dňa 27.02.2020.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené sa odvolací súd nestotožnil s argumentáciou žalobcu ohľadne plynutia premlčacej doby a podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p. rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

28. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).